

Между спаднатитѣ суми отъ бюджета на 1898 не сж турени нито повечето пари за храната на войницитѣ, вслѣдствие поскъпването цѣнитѣ на продуктитѣ, всичко 1.400.000 лева, нито разни други суми, които могат да се оспорятъ като непроизводителни. И при все това, бюджетътъ на 1898 се намалява на лева 79.053.226, и излиза съ 7.000.000 лева по-малкъ отъ оня на 1894.

И нека се не забравя, че тоя редовенъ бюджетъ не се увеличава, както по-прѣди, съ непосилни свѣрхсмѣтни кредити. Прѣзъ послѣднитѣ три години се е похарчило за свѣрхсмѣтни нужди една четвъртина отъ това, което едно врѣме се харчеше за една година. И дѣйствително, свѣрхсмѣтнитѣ кредити въ 1892 г. сж били 24,582,676 лева, а отъ сесията на 1894 г. до сесията на 1897 г. сж били иждивени за свѣрхбюджетни нужди само 4,807,639 лева. Важно е още, че за такива нужди изразходваното прѣзъ тия четири години не се е взимало отъ сумитѣ за постройката на желѣзници и портове, както това се доказва най-категорически въ послѣдната сесия. И най-послѣ, то се е похарчило за цѣли, тѣсно свързани съ международното положение и отбраната на България, по-срѣдъ едни движения — като арменското и македонското — и една война въ нашия полуостровъ, каквито ние не бѣхме видѣли отъ 1885 г. насамъ. Нашиятъ бѣденъ данѣкоплатецъ иска наистина да не се разпилява тѣй трудно спечелената отъ него пара, но не по-малко, струва ми се, иска да има добра въоръжена сила, за да му брани колибата, била тя и съ единъ само прозорецъ.

Тоя единичкъ прозорецъ, това единствено око на нашия циклопъ-селянинъ, трѣбва да ни прави скромни и смирени, каквито успѣхи и да сме направили въ намалението на данѣцитѣ. Много и много ще ни остава да вършимъ, въ финансово и въобще въ економическо отношение, додѣто ние имаме въ страната си 113,968 домове съ единъ само прозорецъ и 476.154 прозорци затулени съ книга.
